

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1908-1910 : L 84:1 - 49

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste. Jag har läst novellen un-
der är så mycket mycket bra. Jag ty-
cker språket har varit mycket i
härjan. Böjarna är för resten alla
läst. Hennes första uppträdande i par-
ken mycket fint och sympatiskt. Se-
den är jag inte fullt nöjd med mellan-
perhielt. Det kan vara riktigt nog, men
det innehåller inte vad det skulle. Det
skulle inte kallas så mycket om hästar
och hurring utan bara lägga en på
att visa den växande svartjuktan. Han
skulle här i en följd människor, som
härjade glatt, men alltid slutade med

utbrutt va svartjuka visa sig så
att han närstäm blev tragisk och man
kännde något för honom. Du har an-
settser till elotta, men du gör det indi-
rekt, det skulle vara småsaker. Ser
men inman han reser är mycket bra.

Godan tror jag det är rätt att säga till
några niddarna. Så tycker jag, att
han skall känna litet betänke att han
har räddat honom. Man måste punkta
att han skulle ha mändat Runges. Du
måste låta oss förstå att han var utom
sig, så farlig han ett rovdjur. Det är den
plågan som nödvändigheten för henne att

gära vad han gjorde, som nu inte
brungår. Det vare hjälpet om du
bede in över passian i nollan-
delningen. Det är en passians-
historia och den måste göras
passiansakt. Du vet nog just nu
vad en kvinna känner för en
man, som han ville hjälpa i en
stor nöd. Jag tycker, att du kan
läsa Dagbladet Goupinshista-
rien. Den är mycket bättre redan

som den nu är, men den kan
bli en av dina allra bästa om
du lägger in litet mer fara
och ängslan i den och gör allt i
severn. Vi taga den för bätte i som
mar, då vi talade om den. Men
den är mycket bra, och kan bli
än bättre.

Skriver i stor brädska för att få
undan litet av allt som ligger över
mig. Tack för breve! Bliv i det
bedsen på din nära Selma